

ἀξίαν τοῦ ἀνήκοντος ἐκάστω μετὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ὅρκου. Ἐκαστος ἐκ τῶν ὀρκισθέντων δύναται νὰ ζητήσῃ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος ἄρθρου καθ' ὅσον τὸν ἀφορᾷ.

7ον) Ὁ ὅρκος πρέπει νὰ δοθῇ ἐντὸς ἑξ μηνῶν, παρελθούσης δὲ τῆς προθεσμίας ταύτης, ἡ ἀγωγὴ ἐξαλείφεται.

8ον) Καθ' ὅλην ταύτην τὴν προθεσμίαν οἱ καταδικασθέντες Δημήτριος Διακογιάννης, Νικόλαος Μαρούκης καὶ Κωνσταντῖνος Κατσικογιάννης χρεωστοῦν νὰ δώσουν ἀξιοχρεῶν ἐγγύησιν, ὅτι δὲν θέλουν ἀναχωρήσει ἐντεῦθεν, εἰμὴ, ἐὰν δώσουν ἄλλην ἐγγύησιν ἀποκριθισομένην εἰς ὅσα οἱ καταδικασθέντες ἤθελον πληρώσειν εἰς τὴν ξεκαθάρισιν κατὰ τὸ ἄρθρον 6ον καὶ γενομένης προσεγγυντικῆς ἐκτιμήσεως ἀπὸ τοὺς δοκίμους διὰ τῶν ἀπόντων τὰ δίκαια κατὰ τὸ ἄρθρον 5ον.

9ον) Καταδικάζονται οἱ αὐτοὶ Διακογιάννης, Μαρούκης καὶ Κατσικογιάννης νὰ πληρώσουν ὅλην τὴν δικαστικὴν δαπάνην τοῦ πλοιάρχου Πεταλᾶ, τῆς ὁποίας τὴν ποσότητα θέλουν προσδιορίσει οἱ προρρηθέντες δύο δόκιμοι παρὰ τοῦ Δικαστηρίου ἐκλεκτέοι.

10ον) Καταδικάζονται οἱ αὐτοὶ Διακογιάννης, Μαρούκης καὶ Κατσικογιάννης νὰ πληρώσουν ἐτησίως 10% ἐπὶ τῆς χρεωστούμενης ποσότητος εἰς ἕκαστον τῶν ζημιωθέντων, ἀφ' ἧς ἡμέρας κατεσχέθησαν, τοὔτέστιν ἀπὸ 6/18 Ἰουνίου 1827, μέχρι τῆς πληρωμῆς.

11ον) Διαφυλάττεται εἰς τὸν πλοίαρχον Θ. Πεταλᾶν τὸ δίκαιον τοῦ νὰ μεταπαρουσιάσῃ, ἂν θέλῃ, τὴν περὶ τῶν ζημιῶν ἀγωγὴν, τῶν προελθουσῶν ἀπὸ τὰς χασομερίας αὐτοῦ καὶ τοῦ πλοίου του, ὡς ἀναγκασθέντος νὰ παρεκτραπῇ ἀπὸ τὸν διάπλουν του.

Ἐκρίθη καὶ ἀπεφασίσθη τὴν δεκάτην Ἰανουαρίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ εἰκοστοῦ ἐνάτου ἔτους. Ἐν Αἰγίνῃ.

Ἡ Ἀντὶ Θαλασσίου Δικαστηρίου Ἐπιτροπὴ

Γεώργιος Ἀθανασίου

Ὁ Γραμματεὺς

Ἐδουάρδος Μάσσων

Ν. Γ. Παγκαλάκης

Λουκᾶς Ράλλης

Ἀριθ. 58

Ἐν ὀνόματι τῆς Κυβερνήσεως

Θεωρήσασα τὴν διεύθυνσιν τῆς ἐπιτροπῆς τῆς Γενικῆς Διοικήσεως τῆς ὑπ' ἀριθ. 71 τῆς 14 Ἰουλίου 1828, δι' ἧς διευθύνει πρὸς τὸ Δικαστήριον ἀναφορὰν τοῦ Σαβερίου Μέτκοβικ τῆς 8ης Ἰουλίου 1828, ἀναφέρουσιν ὅτι αὐτὸς καὶ δύο σύντροφοί του ἀναχωροῦντες ἀπὸ τὸν λιμένα Ράφτην τὴν 18ην Ἀπριλίου 1828, μετὰ τὸ πλοῖον τοῦ Μιχαήλ Μοσχονησιώτου διὰ τὴν Κέα, ἐπιάσθησαν ἀπὸ δύο πλοίαρχα

ύδραϊκά ψαράδικα, τὰ ὁποῖα τοὺς ἐπῆραν γρόσια 4528 καὶ 13 ὀκάδας κερί, καὶ ὅτι ἔμαθαν ὅτι ὁ πλοίαρχος τοῦ ἐνὸς πλοιαρίου ὀνομάζεται Θεόδωρος Βούλγαρης καὶ τὰ ὀνόματα τινῶν συντρόφων,

Θεωρήσασα τὴν εἰς τὸ ἐν Κέα Αὐστριακὸν Ἀντιπροξενεῖον γενομένην δηλοποίησιν τοῦ συμβεβηκότος, τὴν 28ην Ἀπριλίου 1828, παρὰ τοῦ ρηθέντος Σ. Μέτκοβικ καὶ τῶν δύο συντρόφων του Ἡλία Μελίσικ καὶ Ἰωάννου Κόσικ,

Θεωρήσασα τὸ εἰς τὸ Δημογεροντεῖον τῆς Κέας γερόμενον μαρτυρικὸν τοῦ πλοίαρχου Μιχαὴλ Μοσχονησιώτου τῆς 20 Ἀπριλίου 1828, δι' οὗ μαρτυρεῖ ὅτι τῷ ὄντι τοὺς ἐπιασαν καὶ τοὺς ἐπῆραν ὅσα χρήματα ἤσαν καὶ 13 ὀκάδας κερί,

Θεωρήσασα τὰς ἀναφορὰς τοῦ Σ. Μέτκοβικ τῆς 1ης, 29ης Αὐγούστου, 24 Σεπτεμβρίου καὶ 9 Ὀκτωβρίου, δι' ὧν ἐξαιτεῖται ἀποζημίωσιν δι' ἑαυτὸν καὶ τοὺς δύο συντρόφους του,

Θεωρήσασα τὴν ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου ὁμολογίαν τοῦ Σ. Μέτκοβικ τῆς 7 Σεπτεμβρίου 1828, ὁμοίως τὰς ὁμολογίας ἐνὸς τῶν ἐναγομένων ὀνόματι Κωνσταντίνου Γ. Χ' Θεοφίλου τῆς 7 καὶ 8 Σεπτεμβρίου 1828, ὁμοίως τὴν ἑνορκὸν μαρτυρίαν τοῦ Ἀλεξανδρῆ Παπα Θεοχάρη τῆς 13 Σεπτεμβρίου 1828 καὶ προσέτι τὰς ὁμολογίας τῶν ἐναγομένων Βασιλείου Καραγιάννη, Ἰωάννου Γκικαντόσα καὶ Γκίκα Θ. Βούλγαρη, παρουσιασθέντων διὰ καλέσεων ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου τὴν 2 Ἰανουαρίου 1829 καὶ ὁμολογούντων ὅτι τὰ ληφθέντα χρήματα ἦσαν μόνον 3000 γρόσια, ἐξ ὧν τὰ μὲν ἡμίση καλὰ, τὰ δ' ἄλλα κίβδηλα,

Θεωρήσασα τελευταῖον τὴν κατ' ἐπανάληψιν ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου ὁμολογίαν τοῦ Σ. Μέτκοβικ τῆς 8 Ἰανουαρίου 1829, δι' ἧς ὁμολογεῖ ὅτι οὐτ' αὐτὸς οὔτε οἱ σύντροφοί του δὲν εἶχαν οὐτ' ἔχουν ἄλλο διαβατήριον, εἰ μὴ ἐλληνικόν,

Θεωρήσασα τὰς ἐνόρκους μαρτυρίας τοῦ Κωνσταντίνου Μανόλη Ντουρουντοῦ, καὶ τοῦ Βασιλείου Παπα Θεοχάρη, μαρτυρούντων ὅτι ὁ Μέτκοβικ καὶ οἱ σύντροφοί του μετεκόμιζαν ζωοτροφίας εἰς τοὺς κατὰ τὴν Ἀττικὴν Τούρκους,

Θεωρήσασα καὶ τὴν ὁμολογίαν τοῦ Ἡλία Μελίσικ, συντρόφου τοῦ Σ. Μέτκοβικ, διὰ τῆς ὁποίας καὶ οἱ δύο σύντροφοι ἀντιπαραστατικῶς ὁμολογοῦν ὡσαύτως ὅτι μετεκόμιζαν τρώντι ζωοτροφίας εἰς τὴν Ἀττικὴν.

Ἡ Ἀντὶ Θαλασσίῳ Δικαστηρίῳ Ἐπιτροπὴ ἐξάγει:

1ον) Ὅτι ὁ ἐνάγων Μέτκοβικ μὲ τοὺς δύο συντρόφους του, ὄντες διαβάται μ' ἐλληνικὸν διαβατήριον καὶ εἰς ἐλληνικὸν πλοῖον, ὑπῆγαν ἀπὸ Σύραν καὶ Κέα εἰς ἐχθρικὸν τόπον.

2ον) Ὅτι ἐπιάσθησαν ἐξερχόμενοι ἀπὸ λιμένα κατεχόμενον ἀπὸ ἐχθροὺς καὶ ἀποκλεισμένον, φέροντες ἐπάνω των καὶ τουρκικὰ νομίσματα τῶν 40 γροσίων, τῶν ὁποίων ἡ πέρασις εἶναι ἀπηγορευμένη εἰς τὴν ἐπικράτειαν τῆς Ἑλλάδος.

3ον) Ὅτι καὶ ἀπὸ τὰς ὁμολογίας των καὶ ἀπὸ τὰς μαρτυρίας ἀποδεικνύεται ὅτι μετεκόμιζαν τροφὰς εἰς τοὺς κατὰ τὴν Ἀττικὴν ἐχθροὺς, περιστάσιν τὴν ὁποίαν ὁ Σ. Μέτκοβικ ἠρνήθη μὲν κατ' ἀρχάς, ὡμολόγησεν ὅμως μετὰ ταῦτα, ὑποβληθεὶς εἰς ἀντιπαραστάσιν μετὰ τοῦ συντρόφου του Ἡλία Μελίσικ.

Ἐπομένως παρατηρεῖ:

1ον) Ὅτι Ἕλληνες ἢ ὁποιοιδήποτε ἄλλοι, εἰ ἐμπορεύωνται ὑπὸ τὴν ἐλληνικὴν

ὑπεράσπισιν καὶ σημαίαν μετὰ τῶν ἐχθρῶν τῆς Ἑλλάδος, κατασταίνονται ἔνοχοι ἐσχάτης προδοσίας καὶ τὰ ἐμπορευόμεν' αὐτὰ πράγματα ἢ χρήματά των ὑποβάλλονται εἰς δήμευσιν.

2ον) Ὅτι οἱ περὶ ὧν ὁ λόγος ἐνταῦθα εἰς τὴν ἀνωτέρω περίστασιν εὗρεθέντες ἐπιάσθησαν μετακομίζοντες τροφὰς εἰς τόπον ἐχθρικὸν καὶ ἀποκλεισμένον.

3ον) Ὅτι ἂν καὶ οἱ κατασχεταί, ψαράδες ὄντες, δὲν εἶχαν ἀποκλειστικὰ ἢ καταγωγικὰ ἔγγραφα, ἂν κ' ἔλειψαν εἰς τὸ νὰ ὁδηγήσουν ὅπου ἀνῆκε τοὺς ἐπὶ τοιούτῳ ἐγκλήματι κατασχεθέντας, τὸ βάρος δὲν ἐλαφρύνεται ποσῶς διὰ τοὺς ἐγκληματίας καὶ ἡ ὑπόθεσις μένει πλέον μεταξὺ τῶν κατασχετῶν αὐτῶν καὶ τῆς Κυβερνήσεως.

Ἡ Ἐπιτροπὴ λοιπὸν ἀποφασίζει:

1ον) Ἀπορρίπτεται ἡ αἴτησις τοῦ Σαβερίου Μέτκοβικ δι' αὐτὸν καὶ τοὺς δύο συντρόφους του.

2ον) Μένει εἰς τὴν Κυβέρνησιν νὰ λάβῃ ὅποια ἐγκρίνει μέτρα διὰ τὴν διαγωγὴν τῶν ἐναγομένων ὡς πρὸς τὴν ὑπόθεσιν ταύτην.

Ἐκρίθη καὶ ἀπεφασίσθη τὴν ἐνδεκάτην Ἰανουαρίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ εἰκοστοῦ ἐνάτου ἔτους. Ἐν Αἰγίνῃ.

Ἡ Ἀντὶ Θαλασσίου Δικαστηρίου Ἐπιτροπὴ

Γεώργιος Ἀθανασίου

Ἐδουάρδος Μάσσων

Λουκᾶς Ράλλης

Ὁ Γραμματεὺς

N. Γ. Παγκαλάκης

Ἀριθ. 59

Ἐν ὀνόματι τῆς Κυβερνήσεως*

Θεωρήσασα τὴν ἀναφορὰν τοῦ Ἀντωνίου Κουρκουμέλη, πλοιάρχου τῆς ἰονικῆς βομβάρδας ἢ «*Εὐαγγελίστρια*» πρὸς τὸν ἐνταῦθα Προσωρινὸν Διοικητὴν τῆς 1ης Ἰουνίου 1828, διευθυνθεῖσαν παρὰ τοῦ Διοικητηρίου εἰς τὸ Δικαστήριον, καὶ διὰ τῆς ὁποίας ζητεῖ πρὸς ἀσφάλειάν του τὴν φυλάκισιν τοῦ Ἰωάννου Τσατσαρώνη, ὡς ἐνὸς τῶν γυμνωτῶν του,

Θεωρήσασα τὴν διεύθυνσιν τῆς Γενικῆς Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας τῆς 26ης Ὀκτωβρίου 1828, δι' ἧς διευθύνει τὰ ἔγγραφα τοῦ Ἀντωνίου Κουρκουμέλη,

Θεωρήσασα τὴν πρὸς τὴν Α. Ε. τὸν Κυβερνήτην τῆς Ἑλλάδος ἀναφορὰν τοῦ Ἀντωνίου Κουρκουμέλη τῆς 18ης Μαΐου 1828, δι' ἧς ἐξαιτεῖται τὴν ἐκ τοῦ στρατοπέδου κάλεσιν τῶν γυμνωσάντων αὐτόν,

Θεωρήσασα τὴν ἔκθεσιν τῆς διὰ τοῦ Ἀγγλοῦ πλοιάρχου Parker ζητήσεως τοῦ

* Βλ. καὶ ΓΑΚ. Γεν. Γραμμ. φ. 182.

